

Kaj jsi přebyvala,
moja Uliano?
Za humnama, za humnama,
moja panimamo.

Cos tam dělávala,

moja Uliano?
Věnky vila, šaty šila,
moja panimamo.

Komus jich davala? atd.
Jozefkoji, Jakobkoji atd.

Čemus mu jich dala?
Dycky chodil, jabka nosil.

Bylo že ho kyjem,
ja do kyja, on se svija.

1919.

Z Lipovce

Dež sem šil do - li - nó, po - tkal sem svó mi - ló, vo - na pra - ví, že mně ne - chce,
že je vo - na he - zký dě - vče, ha - bech se šil za hi - nó.

Dež sem šil dolinó,
potkal sem svó miló,
vona praví, že mně nechce,
že je vona hezký děvče,
habech se šil za hinó.

Nechal sem koní stát,
šil sem se namlóvat:
Chcete - le mně, má maměnko,
vašu dceroško dat.

Dež bech jí nedala.
co bech s ňó dělala?
Dež bes te si nevoženil,
vona be si nevdala.

1920.

Ze Studnic u Telče

K Smo - lé - nům je hou - zká stežka, je za - rů - stlá tra - vou všecka, je za - rů - stlá tra - vou vše - cka.

[: K Smolénům je houzká stežka, :]
[: je zarůstlá travou všecka. :]

A tou travou jetelovou,

abych nemoh za svou mjilou.

Za svou mjilou roztomjilou.
dám si řezat srdce pjilou.

A tou pjilou papiroovou,
teplým pjivem nabroušenou.

1921. (Nápěv 787 [1802])

Má panenka starodávní,
brzo - li tě čert udává?

Neudává, nemá moci,
já se modlím ve dně, v noci.

1922. Jiné čtení

Můj synečku starodávný,
pro tebe mě nechce žádný.

Pro tebe mě nemilujó,
na tebe mně ukazujó.

1923. (Nápěv předposlední)

Máti sa dcery pytala,
esli by sa ráda vdala?

Aj, co sa na to pytáte,
keď ty věci dobře znáte.

Že je mně už muža třeba
jako toho kusa chleba.*)

*) Pytala se matka dcery,
brzo - li se vdá?
Ne, maměnko, ne tak,

dyť musíme čekat,
až to Pán Bůh dá.